

ΘΟΔΟΣΗΣ ΠΙΕΡΙΔΗΣ

Ο Θοδόσης Πιερίδης γεννήθηκε τὸ 1908 στὸ Τσερί τῆς Κύπρου καὶ πέθανε τὸ 1968 στὸ Λουκίνο.

Τυπωμένο ἔργο του: ^{Ποιήματα:} "Ξερούμε κι' ἐμεῖς νὰ τραγοῦδουμε", 1937, "Ἡ Ἰππάλαντα τῆς Μαρίας", 1939, Δέκα τραγοῦδια, 1940, "Ἐρωτικὴ ἱστορία 1943, Τραγοῦδια τῆς "Ἐλλάδας, 1943, "Ἕμνος στὴν Ἀθήνα τοῦ Δεκέβρη, 1945, "Ἀγωνιστές, 1950, Ὀδὴ στὴν ἐπικαιρότητα, 1951, Ποιήματα, 1953, "Ἐμβατήριον τῆς "Ἑλλάδος, 1955, 1958, Κυπριακὴ Συμφωνία, 1956, 1964, Πόστος 1958, "Ὁ μεγάλο ταξίδι 1959, "Ὁ χρυσὸ μονοπάτι, 1961, Πρωτομαγιά, 1961, "Ἐνας ξένος ποιητὴς σεριανῶ στὸ Λουκίνο 1961, "Ὀνειροπέδηση πάνω στὰ τεῖχη τῆς Ἀμμοχώστου, 1965, 1966, Ζαναρχινοῦμε 1967, Ἐθιλόπωρο, 1967, "Ἀριστοφάνη "Ἑλλάδα", Ἐλευθερὴ ἀπόδοση στὰ νέα ἑλληνικά, 1954, 1970. "Ἐπὶ τῆ μελέτῃ "Ὁ ἀκριτικὸς Κύκλος τῆς Κύπρου 1960

"Ἡ ποίησις τοῦ Θοδόση Πιερίδη ἀγκαλιᾶζει μὲ ρωμαεὸ, ἐπικὸ τρόπο τοῦς κοινωνικοπολιτικοῦς ἀγῶνες τοῦ λαοῦ του ἀλλὰ καὶ τοῦς πανανθρώπινους. Ὁ μέγας ἑλληνας ποιητὴς Κώστας Βάρναλης εἶπε γιὰ τὸν Θοδόση Πιερίδη: " Ὁ Θ. Πιερίδης στάθηκε στέρεα μέσα στὴ ζωὴ ὅχι σὰν θεατὴς παρὰ σὰν ἀγωνιστὴς. Μὲ τὸ ἄθυλο κι' ὅχι μὲ τοσοῦτο Ὀλίγους. Τραγοῦδῆσε ὅτι θεμελιαλὴ ἔχουν ὅλου οἴλαδὶ κάθε καιροῦ καὶ τόπου: Πατρίδα, Ἐλευθερία, Δικαιοσύνη." ^{Κι' ὁ ἄριστος Μάρκος} "Ἐγγύρης γράφει: " Ἄν μορφή καὶ σὰν περιεχόμενο ἡ ποίησις τοῦ Θ. Πιερίδη δείχνει ψυχικὴ ὑγεία, ἰσόρροπη αἴσθησις τοῦ κόσμου, πλαστικὴ καὶ καλωχητικὴ σὺλληψις στὰ θέματα του, αἰσθήματα ρωμαεῖς, ἐκφρασμένα μὲ ὀρμὴ καὶ ἔξαρση. "

Τὲ νὰ προσθέσει κανεὶς σ' αὐτὰ; Πῶς ^{οἱ στίχοι} ~~XXXXXX~~ τοῦ Θοδόση Πιερίδη, σήμερα, ἔντεκα χρόνια μετὰ τὸ θάνατό του ἔγινα τραγοῦδια ποῦ τετραγοῦδαὶ ὁ λαὸς μας καὶ ἐμψυχώνεται. Τὲ ἄλλο θὰμποροῦσε νὰ λαχταρήσει ἕνας ποιητὴς;